

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Sørensen): Som ærede Medlemmer vil have set af Ændringsforslagslisten, er der stillede 24 Ændringsforslag, og af disse er de 21 stillet af hele Udvalget, og de er tiltraadte af Justitsministeren, medens 2, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 12 og under Nr. 21, er stillede af Udvalget paa et enkelt Medlem nær, idet det ærede Medlem Hr. Sven har taget Afstand fra dem, og et Ændringsforslag, nemlig Underændringsforslaget under Nr. 22, er stillet af 2 Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Henningsen og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen.

Ændringsforslaget under Nr. 1, der tilsigter at ændre § 2 i den gældende Lov om Motorkøretøjer af 20. Marts 1918, gaar ud paa at forebygge, at Traktorer benyttes til Godstransport, baade af Hensyn til Vejene og af Hensyn til Kravet om, at alle Motorkøretøjer samt Paahængsvogne skal være forsynede med Gummiringe. Forholdet er saa vidt os bekendt det, at en Traktor ikke kan benytte Gummiringe, men i Forslaget paabydes det, at alle Automobileer og Motorkøretøjer skal være forsynede med Luft- ringe eller faste Gummiringe, og vi har derfor ment det rigtigt at indsætte en Bestemmelse, hvorved det forbydes at benytte Traktorer til Godstransport. Ændringsforslag Nr. 2 til Punkt 5 gaar ud paa, at alle Motorcykler skal være forsynede med Baglygte, der viser rødt Lys, hvis de ikke er forsynede med Katteøje. Justitsministeren fastsætter i saa Henseende nærmeré Regler for Lygternes Indretning.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at der efter Punkt 6 indsættes et Stykke, hvorved Justitsministeren bemyndiges til, naar han mener, at et tilstrækkelig nøjagtigt Apparat er opfundet, at bestemme, at alle Motorkøretøjer skal være forsynede med Apparater til at kontrolere Kørehastigheden. Det kan maaske synes at være en underlig Bestemmelse at sætte ind i en Lov, forsaavidt der opfindes et nøjagtigt Apparat til at kontrolere Kørehastigheden, men vi har for øvrigt en tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lov, idet der i næstsidste Stykke af § 4 staar: Justitsministeren kan

bestemme, at Motorkøretøjer skal være forsynede med Apparater til at kontrolere Kørehastigheden.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar kun ud paa en Omstilling af Stykkerne i § 4 og paa at lade Punkt 8 i Ministerens Forslag udgaa.

Ændringsforslag Nr. 5 lyder saadan: Punkt 12 udgaar. Denne Ændring gaar ud paa at bibeholde den Takst, som er fastsat i den gældende Lovs § 9, 3die Stykke, henholdsvis 10 Kr. og 5 Kr. for en Motorvogn og en Motorcykel. Udvalget har fundet, at dette Vederlag fremdeles kan anses for at være passende og foreslaar det derfor bibeholdt i Stedet for, som foreslaaet, et af Justitsministeren fastsat Beløb.

Vi kommer saa til Ændringsforslag Nr. 6, som er af mere principiel Natur. Det gaar nemlig ud paa at forhøje Vægtgrænsen for Vogne, der har Lov at køre paa Biveje, fra, som i Lovforslaget foreslaaet, 1 000 kg til 1 450 kg, som Udvalget mener er en passende Vægt. Det Spørgsmaal har tidligere været Genstand for Uenighed her i Rigsdagen, idet Folketinget ved Motorlovens Behandling i 1917 fastsatte en Vægtgrænse for de Køretøjer, der havde Ret til at køre paa Biveje, af 1 600 kg, men i Landstinget nedsatte man den til 700 kg.

Ændringsforslag Nr. 7 gaar ud paa, at Politiet skal kunne give Tilladelse til, at man kan køre med 1. Nummerplade til sit Hjemsted, naar man har tabt en Nummerplade, og en ny ikke straks kan skaffes. Det er, altsaa en rent praktisk Ændring, der her er foreslaaet. Motorkøretøjer har nemlig 2 Nummerplader, og vi mener ikke, der kan være noget til Hinder for, at de fortsætter Kørselen, selv om de har tabt den ene, dersom en ny ikke kan skaffes straks.

Under Nr. 8, 9, 10 og 11 er der stillet 4 Ændringsforslag, der alle tager Sigte paa det samme, nemlig at ophæve de gældende Bestemmelser om Køreskoler. Vi har hidtil haft offentlige Køreskoler; de, der vilde befatte sig med at føre Motorkøretøjer, skulde gennemgaa et Kursus paa mindst 25 Timer, fordelt over mindst 14 Undervisningsdage, forinden de kunde faa Kørekort. Udvalget har den Opfattelse, at disse Bestemmelser i Virkeligheden ikke har haft stor praktisk Betydning, idet vi gaar ud fra, at de ikke bliver overholdt, og vi har derfor anset det for rigtigt at tillade, at enhver uddannes til Fører